

Sags Skyld gjerne blive undersøgt en Gang til. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at hvis man vil anvende Principet fra Jernbanefrimærkesystemet paa Smørforsendelsen, vil man komme til en temmelig høj Taxt, og saa tror jeg ikke, man vil vække Tilfredshed ved denne Ordning. Det, der skal tages under Overveielse, er, om man skal gjøre noget ganske særligt for den Vare, og det er det, jeg siger, turde have Følger for adskillige andre Varer, og om det netop er rigtigt at gjøre det for denne Vare, for hvilken jeg for Resten interesserer mig ligesaa varmt som den ærede Ordfører, turde være tvivlsomt, allerede af den Grund, at der allerede nu forsendes til en overordentlig lav Taxt. Vore Taxter ere i det Hele ganske overordentlig lave, og ganske særlig paa dette Punkt. Altsaa der kan nok være Noget at betænke sig paa, selv om man iøvrigt er villig til at gjøre, hvad man fornødtigvis kan gjøre for denne Vare. Den ærede Ordfører vil dog vel ikke forlange, at Staten skal tage Byrden ved Forsendelsen og ikke lade Affenderen bære Nogetsomhelst deraf. Stulle vi give Bedkommende Penge for at forsende deres Varer med Jernbanerne, er det noget ganske Andet; men det Princip kan dog vel ikke Ministeren uden videre gaa ind paa at etablere, det turde blive noget farligt i sine Konsekvenser. Naar man her anter over det daarlige økonomiske Resultatet af Jernbanerne, saa at ville forcere Administrationen ind paa at sige, at det skal ikke blot ikke betale sig for Staten at forsende, der skal ikke blot ikke fortjenes Noget derved, men der skal gives et positivt Tilskud for hver Gang, vi tage Noget med paa Jernbanen, det turde dog være at komme ind i noget temmelig Uholdbart. Med Hensyn til Esbjerg-Kontrakten havde det naturligvis været bedre at have fri Hænder inden man afsluttede den. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at i Fjor forelaa der meget klare og udførlige Dplysninger fra det ærede Udvalg om de forskjellige Maader, man kunde gaa til en Afslutning paa, og man valgte, for Resten i Overensstemmelse med mig, dette her, og jeg tror endnu at turde sige, at den Kontrakt, man har sluttet, er i og for sig fornødtig og billig, saa god, som jeg paa nogen Maade kunde vente at faae den, og saa god, som det ærede Udvalg kunde nære Forventning om at faae den. Jeg indrømmer, jeg jagde for, at theoretisk taget — det kan ogsaa være praktisk — er det maaske et ikke ganske regelmæssigt Forhold, at det samme Selskab seiler fra Vestkysten, Østkysten, Kjøbenhavn og hele Landet, og saaledes driver i en vis Grad Konkurrence med

sig selv. Det kan i og for sig være principmæssig mindre rigtigt, men forsaavidt man alligevel ved Forhandling i et enkelt Tilfælde kan opnaa fornødtige Betingelser, mener jeg, man bør modtage dem, og erkjende, at man er vel tjent dermed, og jeg tror, at man fornødtigvis maa erkjende, at man er ret vel tjent med den Kontrakt, der er afsluttet. Jeg gjentager, at jeg tror, at naar man yttre sig saa stærkt mod denne Kontrakt, er det langt mere i Kraft af en Stemning, end virkelig efter nøagtig Undersøgelse af Forholdene. Jeg vil meget indtrængende anmode dem, som have Indsigt paa den Slags Ting, om at sørge for, at man virkelig kommer til at undersøge, hvad der ligger bag ved, og om der virkelig er rimelige Grunde til Klage til Stede. I saa Fald maa man da rette sin Opmærksomhed paa at faae forandret de Forhold, som ere mindre heldige. Jeg erkjender meget godt, at det kan være, at man kan komme til en Opsigelse af Kontrakten. Heldigvis er der imidlertid Tid at betænke sig derpaa; thi det er først inden Nytaar næste Aar, at en Opsigelse kan ske. Der vil altsaa være Grund til at konferere derom fremdeles. Men jeg vil sige, at for at gaa til en saadan Opsigelse, maa man have en sikrere Overbevisning om, at den Kontrakt, man har, er ubillig og ikke tilstrækkelig god, samt en nogenlunde sikker Forventning om, at man kan faae noget Bedre i Stedet, men det er det, jeg foreløbig tvivler meget om. Jeg tvivler ikke paa, at man fra alle Sider vil det Bedste med Hensyn til Ordningen af dette Trafikforhold, men jeg tror rigtignok, at naar man nu siger, at man slet ikke har opnaaet Noget, er det en Mis kjendelse af de virkelige Forhold. Jeg tror, at man har opnaaet det, man fornødtigvis kunde vente at opnaa, og jeg tror ogsaa, at det er Noget, som man kan være ret vel tjent med. Forøvrigt vil jeg blot endnu gjøre en Bemærkning, og det er den, at selv om Trafikken i det første Dieblis og i den første Tid skulde vise sig ikke at være meget stor, maa man dog ikke lægge Hovedvægten derpaa. Det er jo ogsaa Noget, som jeg fremhævede i Fjor, og som Enhver, der kjender de praktiske Forhold, veed, at alle Linier skulle have en vis Tid til at arbejde sig op i. Naar man fra en større Del af Landet, navnlig fra Sylland og Fyn, er kommen under Veir med, at man her har faaet Noget, som man kan være tjent med, vil denne Trafik ogsaa arbejde sig op. Jeg veed meget vel, og man har jo hørt det, at der andet Steds skulde være Forventninger om, at det var en Linie, som ogsaa gjaldt for Kjøbenhavn, men